U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci **žalobce: P. Č.**, proti **žalované: Česká pošta, s. p.,** se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 10. 2010, č. j. 10 Nc 954/2009 - 119, vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 70/2010, o námitce podjatosti žalobce proti soudcům osmého senátu Nejvyššího správního soudu, JUDr. Michalu Mazancovi, JUDr. Janu Passerovi a Mgr. Davidu Hipšrovi,

t a k t o :

Soudci osmého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Jan Passer a Mgr. David Hipšr **n e j s o u v y l o u č e n i** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 70/2010.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 5. 11. 2010 Krajským soudem v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) postoupena kasační stížnost žalobce proti shora uvedenému usnesení krajského soudu. V kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) uplatnil mimo jiné námitku podjatosti všech soudců osmého senátu Nejvyššího správního soudu.

Podjatost soudců osmého senátu stěžovatel spatřuje ve způsobu, jakým jsou mu ze strany soudu doručovány písemnosti a dále v rozhodovací činnosti. Dle jeho názoru je doručování nezákonné, písemnosti se nevyvěšují na soudní desce. Nedostatky v rozhodovací činnosti pak spatřuje v ignorování jím podávaných žádostí o ustanovení zástupce, jakož i jeho návrhů na předběžná opatření. Způsob, kterým je rozhodováno o jím vznášených námitkách podjatosti, považuje za výsměch soudu vůči své osobě.

K námitce podjatosti se vyjádřili soudci osmého senátu Nejvyššího správního soudu, shodně konstatovali, že stěžovatele neznají a nemají poměr k věci ani k účastníkům řízení.

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyslovení podjatosti.

Vyloučení soudců a dalších osob upravuje § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle § 8 odst. 3 s. ř. s. soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží nalezla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat šíře, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost

soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně též nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

Navrhovatelem tvrzené důvody nejsou charakteru, který by zakládal odůvodněnost pochybností o nepodjatosti soudců osmého senátu Nejvyššího správního soudu, jimž přísluší rozhodovat ve věci sp. zn. 8 As 70/2010. O případné podjatosti uvedených soudců nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spise, rovněž tak z písemného vyjádření jednotlivých soudců nevyplývá žádný důvod možné podjatosti. Žádný z uvedených soudců nemá zájem na výsledku projednávané věci, nezná navrhovatele ani žalovaného, a nemá k nim tedy ani přátelský ani zjevně nepřátelský vztah. Žádný z uvedených soudců se rovněž nepodílel na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení.

Ustanovení § 8 s. ř. s. výslovně stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodovací činnost, respektive právní názory soudců na určitou otázku, proto nemohou samy o sobě zakládat důvod k jejich podjatosti.

Pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující subjektivní přesvědčení navrhovatele a z tohoto pohledu mu nelze přisvědčit, že by vůči němu byly uplatňovány jakékoli nestandardní postupy, které by nasvědčovaly porušení povinnosti nestranného a nezaujatého řízení.

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že soudci osmého senátu Nejvyššího správního soudu nejsou z projednání a rozhodnutí věci vyloučeni.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu